Η ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΗ ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ Η ΣΙΓΟΥΡΗ ΣΩΤΗΡΙΑ

Στην επίγεια διδασκαλία Του ο Ιησούς Χριστός δίδαξε καθαρά ότι ο κύριος σκοπός που ήρθε σε αυτόν τον κόσμο ήταν για να σώσει τους χαμένους αμαρτωλούς. (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 15:1,7,10. 19:10).

Μια μέρα, καθώς δίδασκε, έκανε την πιο αυστηρή δήλωση μέσα στη Βίβλο. Ας τη διαβάσουμε: **"*Δια τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθεί εις τους ανθρώπους· η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους. Και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, ούτε εν τούτω των αιώνι, ούτε εν τω μέλλοντι*".** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 12: 31,32).

Από αυτή τη δήλωση, είναι ολοφάνερο ότι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να συμβεί σ' έναν άνθρωπο είναι να πράξει την **"αμαρτία που δεν μπορεί να συγχωρηθεί"**, δηλαδή **"την ασυγχώρητη αμαρτία"**. Αφού τη διαπράξει, δεν μπορεί πια να σωθεί.

Πολλοί ρωτούν: **"Ποια είναι η ασυγχώρητη αμαρτία; Μήπως είναι ο φόνος;"** Ο φόνος δεν μπορεί να είναι, γιατί ο Μωυσής φόνευσε, αλλά τελικά η Αγία Γραφή δηλώνει ότι ο Μωυσής πέθανε ως πιστός και σωσμένος άνθρωπος. Μάλιστα μας αναφέρει ότι αναστήθηκε και ήδη είναι στον ουρανό.

Άλλοι ρωτούν, **"Μήπως είναι η μοιχεία;"** Ούτε αυτή είναι, γιατί ο βασιλιάς Δαβίδ έπραξε και τα δύο, και φόνευσε και μοίχευσε, αλλά, όταν πέθανε, πέθανε σωσμένος, γιατί μετανόησε. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει καμιά αμαρτία τόσο μεγάλη, που ο καλός Θεός δεν μπορεί να συγχωρήσει. Ο Λόγος του Θεού λέει: **"*Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται να ευρεθή· επικαλείσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού, και ο άδικος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως*".** (Ησαΐας, 55: 6,7).

Στα παραπάνω εδάφια τονίζεται με απόλυτη σαφήνεια ότι, όσο μεγάλοι αμαρτωλοί κι αν είμαστε, **<u>αν</u>** μετανοήσουμε και επιστρέψουμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, αυτός θα μας ελεήσει και θα μας συγχωρήσει, και μάλιστα θα μας συγχωρήσει **"*αφθόνως*"**.

Σε ένα άλλο, πολύ συγκινητικό εδάφιο, η Βίβλος λέει: **"*Και όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις*".** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 5:20). Αγαπητοί μου φίλοι, αυτά είναι τα καλά νέα του Ευαγγελίου, νέα που δεν μπορούν να συγκριθούν με καμία ευτυχία του κόσμου. Ο Υπέροχος Ιησούς Χριστός, με τη θαυμάσια Χάρη Του, ελεεί και συγχωρεί οποιονδήποτε αμαρτωλό, ο οποίος είναι πρόθυμος να μετανοήσει.

Οι παραπάνω σκέψεις, συνδυαζόμενες με το εδάφιο για την ασυγχώρητη αμαρτία, δεν μπορούν παρά να δημιουργήσουν το μεγάλο ερώτημα: **"Εφόσον ο καλός Θεός συγχωρεί οποιαδήποτε αμαρτία, τότε ποια είναι αυτή η αμαρτία που χαρακτηρίζεται ως "ασυγχώρητη αμαρτία;"** Παρακαλώ, ας ξαναδιαβάσουμε το εδάφιο από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφ. 12: 31,32: **"*Δια τούτο σας λέγω, πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθεί εις τους ανθρώπους· η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους. Και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν***

θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, ούτε εν τούτω των αιώνι, ούτε εν τω μέλλοντι".

Βλέπουμε πάλι να τονίζεται ότι **"*πάσα αμαρτία και βλασφημία*"**, δηλαδή κάθε αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους. Αυτό είναι σιγουρότατο, γιατί με ακρίβεια το διευκρινίζει ο Λόγος του Θεού. Προσέξτε, ωστόσο, τη συνέχεια: ***"η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους. Και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, ούτε εν τούτω των αιώνι, ούτε εν τω μέλλοντι".***

Υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι που λένε: **"Α, ξέρεις; Εγώ μπορεί να βλασφημώ, αλλά βλασφημώ μόνο τον Θεό και τον Χριστό, ουδέποτε όμως βλασφημώ το Άγιο Πνεύμα".**

Πράγματι, τις προάλλες, καθώς συζητούσα με κάποιον κύριο, μου είπε ακριβώς αυτά τα λόγια και όταν τον ρώτησα, **"Γιατί δε βλασφημείς και το Άγιο Πνεύμα;",** μου απάντησε, **"Γιατί κάπου μέσα στο Ευαγγέλιο λέει ότι η βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος δε θα συγχωρηθεί".** Με άλλα λόγια, αυτός ο κύριος, και πιθανότατα αρκετοί άλλοι, πιστεύουν πως μπορούν να βλασφημούν τον Θεό και τον Ιησού Χριστό, αυτό είναι αποδεκτό, απαγορεύεται όμως να βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα. Επιτρέψτε μου εξ' αρχής να ξεκαθαρίσω ότι αυτή είναι μια τελείως παράλογη και αντιβιβλική άποψη.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή: Για να καταλάβουμε απλά και καθαρά ποια είναι αυτή η **"ασυγχώρητη αμαρτία",** πρέπει σε πρώτη φάση να δούμε **Ποιος είναι το Άγιο Πνεύμα, και ποιο είναι το έργο Του**. Στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 28:19 λέει: ***"Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος"***. Το εδάφιο αυτό μας διδάσκει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι το Τρίτο Πρόσωπο της **"ΘΕΟΤΗΤΟΣ"** ή της Αγίας Τριάδος. Όπως είναι γνωστό, ο Ιησούς καθοδήγησε τους μαθητές Του να πάνε σε όλο τον κόσμο και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, βαπτίζοντας μετά τους ανθρώπους ***"εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος".***

Αξίζει να προσέξουμε ότι στο εδάφιο αυτό υπάρχουν δύο σπουδαία σημεία: **Πρώτον,** αναφέρονται **τρία ονόματα, δηλαδή Τρία Πρόσωπα. Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Δεύτερον,** τα Τρία αυτά Πρόσωπα είναι τόσο ενωμένα, που αποτελούν **τη ΘΕΟΤΗΤΑ**, γι' αυτό δε λέει, **"*εις τα ονόματα*"** αλλά **"*εις το όνομα*"**, για να δείξει ότι **ο Ένας αληθινός Θεός αποτελείται από Τρία Θεία Πρόσωπα**. (Σε μελλοντική διάλεξη, θα παραθέσουμε περισσότερα στοιχεία πάνω σε αυτό το θέμα).

Το Άγιο Πνεύμα είναι Ένα Πρόσωπο και όχι η ενεργός δύναμη του Θεού, όπως διδάσκουν μερικοί. Η Βίβλος λέει: ***"Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών. Αμήν".*** (Επιστολή προς Β΄ Κορινθίους, 13:14). Το εδάφιο αυτό μας αναφέρει μια ευχή σχετικά με το Άγιο Πνεύμα. **Ποια είναι αυτή η ευχή;** Είναι **"η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος"**. Η λέξη **"κοινωνία"** σημαίνει **επικοινωνία**, δηλαδή <u>το Άγιο Πνεύμα έχει την ικανότητα της επικοινωνίας</u>. Θα δώσω ένα παράδειγμα: εμείς οι άνθρωποι επικοινωνούμε ο ένας με τον άλλο, επειδή είμαστε πρόσωπα. Έτσι και το Άγιο Πνεύμα είναι Πρόσωπο, γι' αυτό μπορεί να έχει επικοινωνία μαζί μας. Αντίθετα, μια ενεργός δύναμη, για παράδειγμα ο ηλεκτρισμός, δεν μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας, γιατί δεν είναι πρόσωπο.

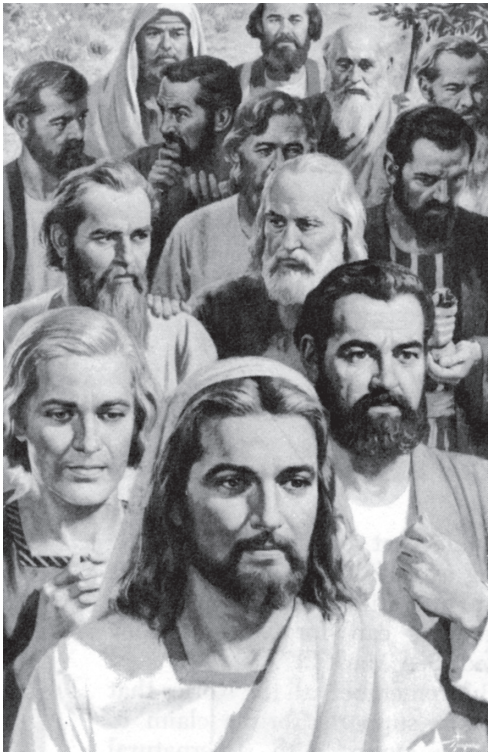

Ο Μεγάλος Διδάσκαλος με τους 12 μαθητές Του.

Ας δούμε πώς περιέγραψε ο Χριστός το έργο του Αγίου Πνεύματος στη καρδιά του κάθε ανθρώπου που αναζητά την αλήθεια. ***"Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ· διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. Και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 16: 7,8).

Ο Χριστός πάντοτε μας λέει την αλήθεια. Σχετικά με το έργο του Αγίου Πνεύματος, διευκρίνισε καθαρά ότι είναι απαραίτητο να έρθει Εκείνος. **Ποιος ΕΚΕΙΝΟΣ**; **Ο Παράκλητος**. **Διότι Εκείνο είναι το Πρόσωπο που "*θα ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως*".**

Και στα εδάφια 13, 14 λέει: ***"Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούσει θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 16:13-14).

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι **Εκείνος, ο Παράκλητος,** είναι το Πνεύμα της Αληθείας, το Πρόσωπο το οποίο θα μας **"*οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν*"**. Με άλλα λόγια, χωρίς την επιρροή του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας είμαστε όλοι χαμένοι, γιατί μόνο το Άγιο Πνεύμα είναι που μπορεί να μας ελέγξει περί αμαρτίας. Χωρίς την επιρροή και καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας, αποκλείεται να καταλάβουμε την αμαρτωλή μας κατάσταση. Γι' αυτό, ο Ιησούς είπε: **"*Συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ*"**, δηλαδή **"είναι για δικό σας συμφέρον να φύγω".**

Ορισμένοι απορούν, όταν διαβάζουν αυτή τη δήλωση του Χριστού. **Γιατί ήταν συμφέρον μας να φύγει ο Χριστός και να έρθει ο Παράκλητος;** Για να καταλάβουμε το γιατί, είναι χρήσιμο, σε πρώτη φάση, να σκεφτούμε ότι ο Ιησούς ενδύθηκε την ανθρώπινη μορφή, για να σώσει το γένος μας. Έτσι, ως άνθρωπος, ήταν περιορισμένος μόνο σε ένα σημείο της γης. Για παράδειγμα, όταν ήταν στη Ναζαρέτ, δεν μπορούσε την ίδια στιγμή να βρίσκεται και στην Ιερουσαλήμ. Ενώ ο Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, ήρθε ως το Τρίτο Πρόσωπο της Θεότητος και είναι πανταχού παρών. Για να κατανοήσουμε καλύτερα τις δυνατότητες του Αγίου Πνεύματος, ας παραβάλλουμε τα χαρακτηριστικά του ήλιου: Ο ήλιος έχει ένα σχήμα και βρίσκεται σε ένα μέρος, η παρουσία του όμως είναι αισθητή σε όλα τα μέρη του ηλιακού μας συστήματος.

Η Βίβλος, λοιπόν, διευκρινίζει ότι το Άγιο Πνεύμα **"*θα ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας*". Τι είναι αμαρτία;** Ο Λόγος του Θεού λέει: **"*Πας όστις πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομίαν· διότι η αμαρτία είναι η ανομία*".** (Επιστολή Α΄ Ιωάννου, 3:4). Επομένως, **"αμαρτία"** είναι η **"ανομία"**, δηλαδή η παράβαση του Νόμου του Θεού, του Ηθικού Νόμου. Έτσι, ο **Παράκλητος "*θα ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας*"** και η αμαρτία είναι η ανομία, η παράβαση του Νόμου του Θεού. Συνεπώς, διαπιστώνουμε ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να μας παρακινήσει να αναγνωρίσουμε ότι πράγματι είμαστε αμαρτωλοί και να μας ελκύσει στο Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Επειδή ο Νόμος του Θεού δεν μπορούσε να καταργηθεί, γι' αυτό χρειάστηκε να πεθάνει ο Χριστός, για να πληρώσει τις δικές μας παραβάσεις απέναντι στο Νόμο. Ο Απόστολος Παύλος τονίζει: **"*Νόμον λοιπόν καταργούμεν δια της πίστεως; Μη γένοιτο· αλλά νόμον συνιστώμεν*".** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 3: 31).

Έτσι, στον Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό βρίσκουμε χάρη, συγχώρεση και δικαιοσύνη δια πίστεως. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να μας καθοδηγήσει στον Ιησού Χριστό. Καθώς αρχίζουμε να αισθανόμαστε ότι είμαστε αμαρτωλοί, το Άγιο Πνεύμα εργάζεται ακατάπαυστα, για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι πράγματι είμαστε αμαρτωλοί.

Πολλές φορές ακούμε ανθρώπους που δεν καταλαβαίνουν το νόημα του Ευαγγελίου να λένε: **"Εγώ καλός είμαι, δε σκοτώνω, δεν κλέβω, βοηθώ και τους φτωχούς, καλός είμαι".** Ωστόσο, η Βίβλος διδάσκει ότι **"*ουδείς αναμάρτητος*"** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 8:7, Επιστολή προς Ρωμαίους, 3:23). Η σωτηρία μας αποκτάται μόνο μέσω της Χάρης του Θεού, όταν δεχθούμε τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό μας Σωτήρα. Στην Καινή Διαθήκη, ο Θεός υπόσχεται κάτι πάρα πολύ σπουδαίο. **"*Διότι αύτη είναι η διαθήκη την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδίας αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός*".** (Επιστολή προς Εβραίους, 8:10).

Ο Ιησούς Χριστός δέχεται αμαρτωλούς απ'όλα τα έθνη χωρίς διακρίσεις.

Αγαπητοί μου φίλοι, ο Ζωντανός Θεός μας, μέσω του Αγίου Πνεύματος, γράφει το Νόμο Του στη διάνοια και στην καρδιά μας. Αυτοί που δέχονται τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό τους Σωτήρα, δεν παραβιάζουν τον Ηθικό Νόμο του Θεού θεληματικά, αλλά πρόθυμα και από αγάπη προς Αυτόν φυλάττουν όλες τις Εντολές Του.

Ας δούμε πώς χαρακτηρίζει η Βίβλος εκείνον που λέει ότι γνώρισε τον Ιησού Χριστό, αλλά δεν φυλάττει το Νόμο του Θεού, τις Δέκα Εντολές. ***"Και εν τούτω γνωρίζομεν, ότι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι και εν τούτω η αλήθεια δεν υπάρχει".*** (Επιστολή Α΄ Ιωάννου, 2: 3,4).

Αυτά τα λόγια μπορεί να ακούγονται σκληρά, αλλά είναι η αλήθεια. Υπογραμμίζουν με ακρίβεια ότι, αν κάποιος λέει ότι γνώρισε τον Ιησού Χριστό και δικαιώθηκε με το αίμα Του, αλλά θεληματικά παραβιάζει τον Ηθικό Νόμο, μπροστά στα μάτια του Θεού αυτός ο άνθρωπος ***"ψεύστης είναι, και εν αυτώ η αλήθεια δεν υπάρχει"***. Αυτός που σώζεται με τη Χάρη του Θεού δια πίστεως, σώζεται, όχι για **"ανυπακοή",** αλλά σώζεται για **"υπακοή",** αλλιώς δε θα ήταν **"Χάρις",** αλλά θα ήταν **"αχαριστία".**

Έτσι, η Αγία Γραφή διδάσκει ότι η αληθινή αγάπη εκδηλώνεται με υπακοή προς τις εντολές του Θεού, όχι για να σωθούμε, **αλλά γιατί είμαστε ήδη σωσμένοι, μέσω της Θυσίας του Αμνού του Θεού, που πλήρωσε το τίμημα για χάρη μας.** Για να καταλάβουμε πόσο σοβαρό είναι αυτό το θέμα, ας διαβάσουμε Παροιμίες, 28:9: **"*Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού από του να ακούη τον νόμον, και αυτή η προσευχή αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα*".**

Ας προσέξουμε τώρα το επόμενο εδάφιο: **"*Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών*".** (Επιστολή προς Εβραίους, 10: 26).

Η λέξη **"*εκουσίως*"** σημαίνει **"*θεληματικά*"**, δηλαδή το νόημα είναι η παράβαση του Νόμου που γίνεται με τη θέλησή μας. Αυτά τα λόγια έχουν μεγάλη σημασία, γιατί έχουν σχέση με εκούσιες αμαρτίες. Συνεπώς, το εδάφιο αναφέρεται σε πρόσωπα τα οποία γνωρίζουν την αλήθεια. Γι' αυτό, στη συνέχεια τονίζεται: **"*Δεν απομένει πλέον καμία θυσία για αμαρτίες*".** Με άλλα λόγια, **σωζόμαστε με τη Χάρη του Θεού δια πίστεως και ως απόδειξη αυτής της σωτηρίας, ο Νόμος του Θεού, που αντανακλά το χαρακτήρα Του, γράφεται στις καρδιές μας.**

Ο Λόγος του Θεού λέει: Εάν ένας άνθρωπος συνεχίζει να αμαρτάνει θεληματικά, αν και το Άγιο Πνεύμα του έχει δώσει τη γνώση της αλήθειας, τότε το αίμα του Χριστού δεν μπορεί να του προσφέρει τίποτε. Έτσι, **η υπακοή** είναι ένα σημάδι της πραγματικά αναγεννημένης καρδιάς. Στο σημείο αυτό της διάλεξής μας, έρχεται στο νου μου μια ιστορία που δείχνει πόσο αλληλένδετα με την πίστη είναι τα έργα μας. Επιτρέψτε μου να τη μοιραστώ μαζί σας.

Ίσως, έχετε ακούσει την ιστορία του Charles Blondin, που ήταν πολύ καλός ακροβάτης και σκόπευε να σπρώξει το καρότσι του πάνω σ' ένα τεντωμένο σχοινί. Ανέβηκε, λοιπόν, επάνω και εξέτασε το σχοινί και το καρότσι, που ήταν μπροστά του. Όλα ήταν έτοιμα. Εδώ πρέπει να σας πω ότι από κάτω βρίσκονταν... οι καταρράκτες του Νιαγάρα!

Είχε μαζευτεί πάρα πολύς κόσμος. Ο Charles Blondin φώναξε, **"Κυρίες και κύριοι, ποιος πιστεύει ότι μπορώ να σπρώξω αυτό το καρότσι πάνω στο σχοινί, πάνω από το καταρράκτη του Νιαγάρα;** Αμέσως, ακούστηκε η φωνή ενός άντρα: **"Βεβαίως και μπορείς, το πιστεύω".** Ο Charles Blondin που ήταν έτοιμος να σπρώξει το καρότσι, του λέει, **"Το πιστεύεις πραγματικά;" "Ασφαλώς και το πιστεύω!",** ήταν η απάντηση. Ο ακροβάτης τότε ρώτησε: **"Είσαι τόσο σίγουρος;"** Ο άντρας του απάντησε: **"Σιγουρότατος".** Τότε του λέει: **"Εφόσον είσαι τόσο σίγουρος και πραγματικά το πιστεύεις, έλα και μπες μέσα στο καρότσι και θα σε σπρώξω απέναντι".**

Τώρα, **εάν ένα πρόσωπο πιστεύει, τι θα πρέπει να κάνει;** Η απάντηση είναι **να υπακούσει.** Η Βίβλος τονίζει: **"*Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά*".** (Επιστολή Ιακώβου, 2:26). Έτσι, λοιπόν, οι πράξεις πάντα συνοδεύουν την πίστη, γιατί, όταν πραγματικά κάποιος δεχτεί τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό του Σωτήρα, **τότε με χαρά θα θέλει να φυλάττει τις Εντολές Του.** Εξάλλου, ο Ιησούς είπε: **"*Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14: 15).

Πριν από καιρό, κάποιος μου είπε τα εξής: **"Δε μου λες; Θα με αποκλείσει ο Θεός από τον ουρανό, επειδή θεληματικά παραβιάζω μία από τις εντολές Του;"** Όταν

ένα πρόσωπο μιλά κατά αυτόν τον τρόπο, είναι βέβαιο ότι ποτέ δε γνώρισε τον Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό, ποτέ δεν Τον έκανε Κύριό Του, ποτέ δεν Τον άφησε να αγγίξει την καρδιά Του. Αυτό είναι παρόμοιο μ' έναν άνδρα που λέει στη σύζυγό του, **"Θα με αποκλείσεις από το θεσμό του γάμου μας, αν πότε-πότε κάνω και καμιά μοιχεία;" Πόσο γελοίο!** Ένας άνδρας πράττει μοιχεία μόνο για ένα πράγμα, επειδή η αγάπη του προς τη σύζυγό του δεν είναι αγνή, καθαρή και αληθινή.

Έτσι, όταν ένας άνθρωπος έρθει στον Ιησού Χριστό και μάθει πραγματικά να αγαπά τον Θεό, δε θα παραβιάσει θεληματικά τις εντολές του Θεού. Ασφαλώς, ως άνθρωπος θα κάνει λάθη, πολλά λάθη, αλλά δε θα επιδιώκει να παραβαίνει θεληματικά τις εντολές του Σωτήρα μας!

Πριν από καιρό, μια νέα κοπέλα επισκέφτηκε τις Ινδίες. Καθώς έκανε τα ψώνια της, αγόρασε ένα αρκετά μεγάλο τουριστικό μαχαίρι και το πήρε μαζί της στην Αυστραλία. Καθώς περνούσαν τα χρόνια, παντρεύτηκε και έκανε ένα αγοράκι. Το μωρό μεγάλωσε και ήταν περίπου τεσσάρων χρονών, όταν συνέβη το εξής τραγικό περιστατικό: Μια μέρα, καθώς η μητέρα ήταν έξω στον κήπο και άπλωνε τα ρούχα, το παιδί πήγε στην κρεβατοκάμαρα, όπου ήταν φυλαγμένο το μαχαίρι. Πήρε στα χέρια του το ωραίο τουριστικό μαχαίρι και άρχισε να παίζει. Άλλωστε, όπως ξέρετε, όλα τα μικρά αγόρια θέλουν να παίζουν με πιστόλια και μαχαίρια. Έτσι, πήγε στην κουζίνα και εκεί συνέχισε να παίζει με το μεγάλο και κοφτερό μαχαίρι. Όταν άκουσε τα βήματα της μητέρας του, το αγοράκι έτρεξε αμέσως για να κρύψει το μαχαίρι, αλλά, δυστυχώς, καθώς έτρεχε, γλίστρησε και το μαχαίρι καρφώθηκε στο στήθος του φτάνοντας μέχρι την καρδιά του. Όταν η μητέρα του έφτασε στη κουζίνα, βρήκε το παιδί της μέσα στα αίματα. Ήρθαν οι γείτονες πρώτα, και μετά ήρθε και η αστυνομία, αλλά το παιδί ήταν νεκρό. Μετά από λίγες μέρες, κάποιος κύριος της επέστρεψε το μαχαίρι. Η μητέρα, βλέποντάς το φονικό όπλο, που της στέρησε ό,τι πολυτιμότερο είχε, είπε, **"Πάρε αυτό το βδελυρό πράγμα απ' εδώ, γιατί αυτό έφερε το θάνατο του γιου μου!"**

Κυρίες και κύριοι και αγαπητοί μου φίλοι, **η αμαρτία έφερε το θάνατο του Υιού του Θεού στο σταυρό. Οι αμαρτίες σας και οι αμαρτίες μου, κάρφωσαν τον Ιησού Χριστό στο σταυρό του Γολγοθά.** Όταν τελικά όλες οι πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού θα εκπληρωθούν, τότε ο καλός Θεός θα πει για την αμαρτία. **"ΠΑΡΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΔΕΛΥΡΟ ΠΡΑΓΜΑ ΑΠ' ΕΔΩ, ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΕΦΕΡΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΜΟΥ".** Ναι, οι αμαρτίες του κόσμου, οι αμαρτίες μας ήταν η αιτία του θανάτου του Ιησού, του Υιού του Θεού. Μια μέρα – ευχόμαστε αυτό να γίνει πολύ σύντομα - δε θα υπάρχει πλέον αμαρτία να ταλαιπωρεί τον πλανήτη γη και τους ανθρώπους του.

Έτσι, ο Θεός στέλνει **"*το Άγιον Πνεύμα να μας ελέγξει περί αμαρτίας*"**, και να μας οδηγήσει στον Ιησού Χριστό και σε όλη την αλήθεια του Λόγου του Θεού. Ας μην ξεχνάμε ότι ο καλός Θεός μισεί την αμαρτία, **αλλά αγαπά τον αμαρτωλό και τον προσκαλεί να μετανοήσει.**

Τώρα, ας δώσουμε απάντηση στο καυτό ερώτημα. **"Ποια είναι η ασυγχώρητη αμαρτία; Και πώς κάποιος μπορεί να αμαρτήσει εναντίον του Αγίου Πνεύματος;"** Το Άγιο Πνεύμα μας μιλά μέσω του γραπτού Λόγου του Θεού, αλλά και της συνείδησής μας. Αν διαβάζω το Λόγο του Θεού ή παρακολουθώ διαλέξεις όπως αυτές που έχουμε τώρα, ή από την άλλη, αν παραβιάζω τις Εντολές του Θεού, το Άγιο Πνεύμα θα ελέγξει τη συνείδησή μου. Καθώς μελετούμε το Λόγο του Θεού, ο Παράκλητος μας παρακαλεί

και μας παρακινεί ν' ακολουθήσουμε την αληθινή διδασκαλία της Βίβλου, καθοδηγώντας και ελέγχοντας τη συνείδησή μας.

Παρακαλώ, ας δώσουμε μεγάλη προσοχή στην επόμενη προειδοποίηση της Βίβλου σχετικά με την ασυγχώρητη αμαρτία: ***"Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε δια την ημέραν της απολυτρώσεως".*** (Επιστολή προς Εφεσίους, 4:30). Στο εδάφιο τονίζεται έντονα η προτροπή ***"μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού".***

Βλέπετε, το Άγιο Πνεύμα εργάζεται πάντοτε στις καρδιές μας, στη συνείδησή μας, **αλλά όταν αντιστεκόμαστε συνέχεια στις νουθεσίες και παραινέσεις Του, τότε δεν Το ακούμε με την ίδια ένταση**. Θα σας δώσω ένα απλοϊκό μεν, αλλά ίσως αρκετά χαρακτηριστικό παράδειγμα: Κάποιος άνθρωπος κοιμάται και μόλις ακούσει το ξυπνητήρι να χτυπά για πρώτη φορά, αμέσως σηκώνεται και το σταματάει, γιατί το ακούει τόσο έντονα. Την άλλη μέρα το πρωί μπορεί να το αφήσει να χτυπήσει περισσότερο και το επόμενο πρωί ακόμη περισσότερο, αλλά, μετά από καιρό, δε δίνει προσοχή σε αυτό. Τελικά, αυτός ο άνθρωπος θα κατορθώσει να κοιμάται, παρά τους κτύπους του ρολογιού, χωρίς να ενοχληθεί και χωρίς να ξυπνήσει καθόλου. Με τον ίδιο τρόπο, αν κάποιος αντιστέκεται συνέχεια στις εκκλήσεις του Αγίου Πνεύματος, αυτός ο άνθρωπος μετά δε θα ακούει πια· δε θα συγκινείται από τις προειδοποιήσεις του Αγίου Πνεύματος, γιατί η καρδιά του, καθώς ο καιρός θα περνά, θα γίνεται όλο και πιο σκληρή και κλειστή με τις αλήθειες του Θεού. Έτσι, ουσιαστικά, απορρίπτει το Άγιο Πνεύμα, που είναι το μόνο μέσο με το οποίο θα μπορούσε να σφραγισθεί για τη Μέρα της Απολύτρωσης.

Συνεπώς, όταν το Άγιο Πνεύμα μας ελέγχει και μας καθοδηγεί κι εμείς συνέχεια απορρίπτουμε την καθοδήγησή Του, τότε θα φτάσει η μέρα που δε θα Το ακούμε πια να μας ελέγχει. Αυτή είναι η ασυγχώρητη αμαρτία, η αμαρτία κατά του Αγίου Πνεύματος.

Ας δώσω ένα ακόμη παράδειγμα: Προσωπικά, συνήθως δεν κάνω χειρωνακτική εργασία και οι παλάμες μου είναι αρκετά μαλακές. Τώρα, αν πιάσω μια καρφίτσα και προσπαθήσω να τρυπήσω λίγο το δέρμα μου, θα το αισθανθώ αμέσως. Αλλά, αν για ένα χρονικό διάστημα εργασθώ με τα χέρια μου, τότε θα μπορέσω, αν ξαναπάρω την καρφίτσα και τρυπήσω το δέρμα στις παλάμες μου, να μην το αισθανθώ καθόλου. **Ποιος είναι ο λόγος;** Η καρφίτσα είναι η ίδια. **Τι άλλαξε; Η καρφίτσα ή η παλάμη μου;** Μάλιστα, το δέρμα άλλαξε κι από μαλακό έγινε σκληρό.

Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να σκληρύνουμε την καρδιά και τη συνείδησή μας, ώστε να μην ακούμε τον έλεγχο και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Βλέπετε, το Άγιο Πνεύμα συνέχεια, με ακούραστη επιμονή και υπομονή, εργάζεται στις καρδιές των ανθρώπων και ελέγχει τη συνείδηση. **Ο Παράκλητος επανειλημμένα παρακαλεί, Εκείνος δεν αλλάζει, εμείς σκληρύνουμε την καρδιά μας.**

Τώρα, ας δούμε δύο εδάφια, που μας αποκαλύπτουν το πώς μπορούμε να γνωρίζουμε, αν κάποιος έπραξε την ***"ασυγχώρητη αμαρτία"***. ***"Εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες από της ζωής του Θεού, δια την άγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, δια την πώρωσιν της καρδίας αυτών· οίτινες αναισθητούντες παρέδωκαν εαυτούς εις την ασέλγειαν, δια να εργάζονται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως".*** (Επιστολή προς Εφεσίους, 4: 18, 19).

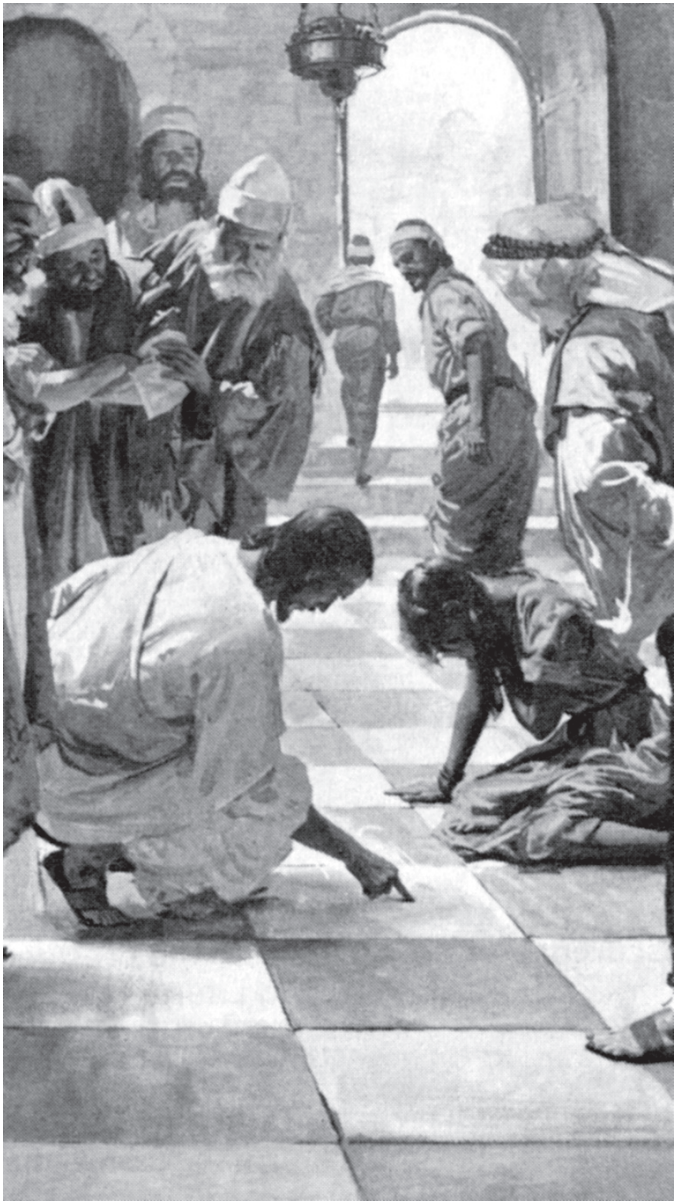

Ενώ οι Φαρισαίοι ήθελαν να τη θανατώσουν, ο Θεάνθρωπος τη συγχώρεσε αφθόνως.

Αυτή η περικοπή περιγράφει ανθρώπους, που τελείως αδιαφορούν για την πνευματική τους κατάσταση. Μάλιστα, ο Παύλος τους χαρακτηρίζει ως "αναίσθητους", δηλαδή ως ανθρώπους που πια δεν υπάρχει μέσα τους αίσθημα να αγγίζει την καρδιά τους. Πάντως, για ένα πράγμα να είστε βέβαιοι όλοι εσείς που παρακολουθείτε αυτή τη σειρά διαλέξεων. Κανένας σας δεν έχει πράξει την ασυγχώρητη αμαρτία. **Πώς μπορώ να είμαι σίγουρος; Η παρουσία σας εδώ είναι η αιτία της σιγουριάς μου. Είστε εδώ, γιατί σας αγγίζουν τα πράγματα του Θεού και γιατί ολόψυχα επιθυμείτε να ερευνήσετε για την αλήθεια του Θεού και να μάθετε για το χαρακτήρα Του.**

Πριν από λίγο καιρό, ένας σκεφτικός νέος μου είπε βαθιά προβληματισμένος: **"Μήπως έχω πράξει την ασυγχώρητη αμαρτία και δεν υπάρχει πια για μένα καμιά ελπίδα;"** Τότε, του απάντησα: **"Μόνο που ανέφερες τη λέξη ελπίδα και που ήρθες εδώ για να συζητήσουμε, αυτό από μόνο του, είναι μια μεγάλη απόδειξη ότι το Άγιο Πνεύμα σε ελέγχει και σε καθοδηγεί."**

"Ω! Ναι, ναι", μου λέει, **"Χθες το βράδυ δεν μπόρεσα να κοιμηθώ".** Αυτό το πρόσωπο βρήκε γαλήνη και σιγουριά, μόνο όταν καθοδηγήθηκε στον Ιησού Χριστό **μέσω του Αγίου Πνεύματος**. Έτσι, λοιπόν, κανένας, μα κανένας άνθρωπος που αισθάνεται ότι πράγματι είναι αμαρτωλός και επιθυμεί τη σωτηρία του μέσω του Χριστού, δεν έχει πράξει την "ασυγχώρητη αμαρτία".

Ένας άλλος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να εντοπίσουμε την "***ασυγχώρητη αμαρτία***", είναι το πείσμα στην ανυπακοή. Οι άνθρωποι μπορούν πεισματικά να παραβιάζουν τις Εντολές του θεού, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα η συνείδησή τους κάποια στιγμή να μην τους ελέγχει άλλο πια. Αδιαφορούν στις προειδοποιήσεις του Αγίου Πνεύματος, κάνουν το μαύρο άσπρο και επιλέγουν το δρόμο των συνεχών παραβάσεων. Ωστόσο, εφησυχάζουν στην εντύπωση ότι κάνουν το σωστό, δεν έχουν καμία τύψη, την ίδια στιγμή που το Άγιο Πνεύμα χύνει πικρά δάκρυα για αυτούς. Ο Λόγος του Θεού λέει χαρακτηριστικά: ***"Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής είναι οδοί θανάτου".*** (Παροιμίες, 16:25).

Επίσης, προσέξτε τα επόμενα εδάφια: ***"Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνής του Κυρίου; Ιδού, η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν· η υπακοή παρά το πάχος των κριών· διότι η απείθεια είναι καθώς το αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, καθώς η ασέβεια και ειδωλολατρεία".*** (Α΄ Σαμουήλ, 15: 22, 23).

Η λέξη **"απείθεια"** σημαίνει **πείσμα, παρακοή**. Η Βίβλος λέει ότι **"*το πείσμα είναι όπως το αμάρτημα της μαγείας και της ειδωλολατρείας*"**. Επίσης, όποιος δεν εξομολογείται την αμαρτία Του στον Ιησού Χριστό και συνεχίζει θεληματικά σε αυτή την αμαρτία, χωρίς να μετανοήσει, αυτό μπορεί να τον οδηγήσει στην ασυγχώρητη αμαρτία.

Τώρα, ας δούμε, σε ποιους ανάφερε ο Ιησούς εκείνη την αυστηρή δήλωση που διαβάσαμε στην αρχή: ***"Τότε εφέρθη προς αυτόν δαιμονιζόμενος, τυφλός και κωφός· και εθεράπευσε αυτόν, ώστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει και έβλεπε. Και εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι, και έλεγον, Μήπως είναι ούτος ο υιός του Δαβίδ;"*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 12: 22,23). Ως εδώ βλέπουμε τον Ιησού να αποδείχνει στον κόσμο ότι πράγματι Αυτός ήταν ο Μεσσίας, γι' αυτό ***"εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι, και έλεγον, Μήπως είναι ούτος ο υιός του Δαβίδ;"*** Προσοχή, όμως, στη συνέχεια: ***"Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες είπον, Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια, ειμή δια του Βεελζε-***

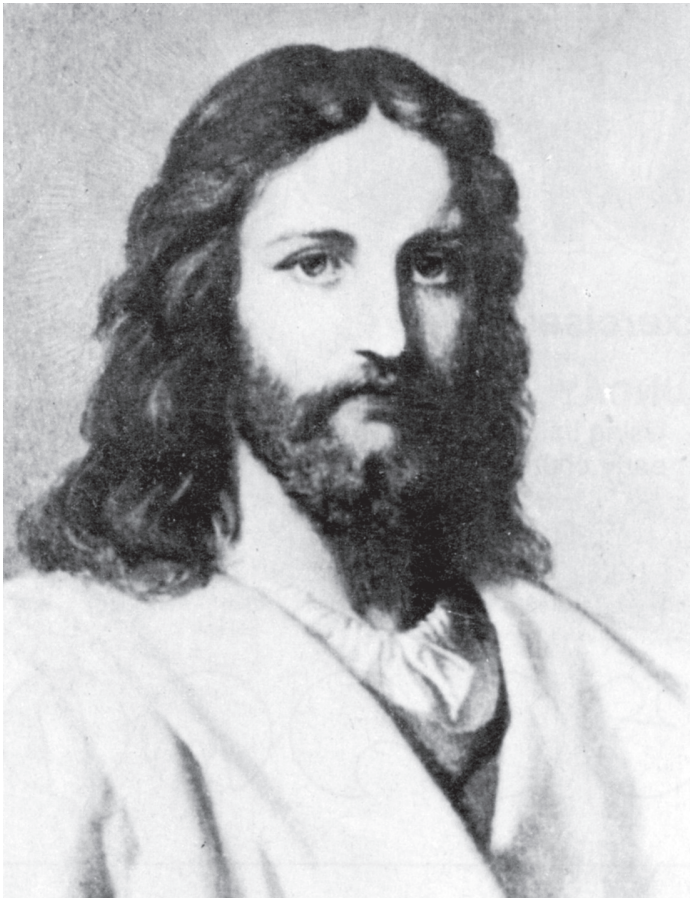

Το Άγιο Πνεύμα μας ελέγχει και μας καθοδηγεί στον Ιησού Χριστό.

βούλ του άρχοντος των δαιμονίων. Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς, Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής, ερημούται· και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής, δεν θέλει σταθή". (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 12: 24,25).

Οι θρησκευτικοί αρχηγοί της εποχής εκείνης (Φαρισαίοι) για να σωπάσουν και να σβήσουν τη φωνή του ελέγχου του Αγίου Πνεύματος στη συνείδησή τους, σκλήρυναν την καρδιά τους και απέκρουσαν τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος. Κατηγόρησαν τη δύναμη του Ιησού Χριστού ότι δεν ήταν δικιά του αλλά ***"του Βεελζεβούλ, του άρχοντος των δαιμονίων".***

Κατά βάθος, αυτοί οι ιερείς γνώριζαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, γιατί ο Ιησούς τους είπε: ***"Δια τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους· η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθεί εις τους ανθρώπους".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 12:31). Αυτά τα λόγια τα είπε ο Ιησούς Χριστός, επειδή αυτοί οι άνθρωποι βλασφήμησαν κατά του Αγίου Πνεύματος, εφόσον απέρριψαν τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος και την καθοδήγησή Του.

Πριν ολοκληρώσουμε το θέμα μας σήμερα, ας σκεφθούμε για λίγο την προσωπική μας στάση απέναντι στον Θεό. Πιστεύω πως κι εσείς θα συμφωνείτε μαζί μου ότι πράγματι ο καλός Θεός μας ευλόγησε πλούσια σε αυτή τη σειρά διαλέξεων.

Ο Θεός, μέσω του Λόγου Του και με την επιρροή του Αγίου Πνεύματος, μας αποκάλυψε ένα υπέροχο και καθαρό μήνυμα. Και το μήνυμα αυτό είναι ότι πραγματικά ζούμε στον τελευταίο καιρό. Επίσης, ανακαλύψαμε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος Σωτήρας μας και ο μόνος Μεσίτης μας· ότι το Σάββατο είναι η σφραγίδα του Θεού και οφείλουμε να το φυλάττουμε από το ηλιοβασίλεμα της Παρασκευής ως το ηλιοβασίλεμα του Σαββάτου. Αυτό είναι το Σάββατο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Επιπλέον, έχουμε μάθει σπουδαίες αλήθειες από τις Βιβλικές προφητείες για το θηρίο και το χάραγμα του θηρίου. Τελικά, είδαμε ότι, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Λόγου του Θεού, πολύ σύντομα ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός θα έρθει ως Βασιλεύς βασιλέων.

Συμπερασματικά, ο μόνος μεγάλος μας κίνδυνος σχετικά με αυτές τις θαυμάσιες αλήθειες είναι ο εξής: Όταν το Άγιο Πνεύμα μας ελέγχει και μας καθοδηγεί να υπακούσουμε στο Λόγο του Θεού, στον Ιησού Χριστό, ακολουθώντας όλη την αλήθεια, αντί ν' ακολουθήσουμε με χαρά και να προχωρήσουμε, να αντισταθούμε και σιγά-σιγά να αποφύγουμε την επιρροή και τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος. Αν αυτό γίνει, τότε θα φτάσουμε σε σημείο που δε θα ακούμε καθόλου τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος μέσα μας, επειδή σκληρύναμε την καρδιά μας. Πάνω σε αυτό το θέμα, ο διαχρονικός Λόγος του Θεού μας συμβουλεύει: "Ενώ λέγεται, Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ". (Επιστολή προς Εβραίους, 3: 15).

Αγαπητοί μου φίλοι, είθε κανένας από μας να μη σκληρύνει ποτέ την καρδιά του στην επιρροή του Αγίου Πνεύματος, αλλά σήμερα, αν ακούσουμε τη φωνή του Ιησού Χριστού να μας καλεί σε μια προσωπική σχέση μαζί Του, πρόθυμα να απαντήσουμε στο κάλεσμά Του. **Γιατί να μην αρχίσουμε από τώρα, από σήμερα;** Επειδή η Βίβλος λέει: "(διότι λέγει, "Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου, και εν ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα" ιδού τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού τώρα ημέρα σωτηρίας)". (Επιστολή προς Β΄ Κορινθίους, 6: 2).

Ιδού ίσταμαι εις την θύραν και κρούω όστις ακούση της φωνής μου, και ανοίξη την θύραν, θέλω εισάλθει προς αυτόν, και θέλω δειπνήσει μετ'αυτού και αυτός μετ'εμού.
Αποκάλυψις 3:20

Η ειλικρινής ευχή μου είναι όλοι όσοι παρακολουθήσαμε αυτή τη σειρά των διαλέξεων, με τη βοήθεια του Ζωντανού Θεού και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, να ακολουθήσουμε το Λόγο του Θεού και τελικά όλοι με τη χάρη Του να βρεθούμε στη Βασιλεία των Ουρανών και μετά στη Νέα Γη, όπου θα βασιλεύει μόνο δικαιοσύνη, χαρά και παντοτινή ευτυχία.

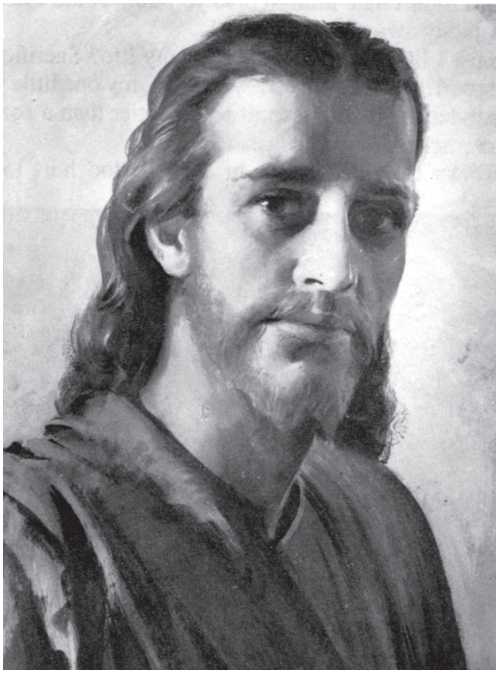

* * * * * * *

Η επόμενη διάλεξη έχει θέμα:
"Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ".